

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.400 van 17 februari 2000
in de zaak A. 53.391/VII-12.174.**

In zake : de stad AALST

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partij :

de n.v. BEERENS,
gevestigd te AALST,
Sint-Gudulastraat 4.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de stad Aalst op 24 augustus 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 24 juni 1993, waarbij, na beroep, aan de n.v. BEERENS vergunning wordt verleend voor het verder exploiteren van een opslagplaats voor 70.000 kg aardappelen met een sorteermachine te Aalst, Pieter Daensstraat 8 en 8 bis;

Gelet op het arrest nr. 78.961 van 25 februari 1999 waarbij de debatten worden heropend en het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 20 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 28 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 januari 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Juridisch Adviseur L. DE MOOR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat het eerste middel luidt als volgt :

"de inplanting is strijdig met de bepalingen van het Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.

De inplanting van het bedrijf is strijdig met de bepalingen die gelden voor het woongebied.

Bijgevolg is het bestuurlijk niet verantwoord een vergunning voor een termijn van 10 jaar te verlenen.

Het is, omwille van de goede ruimtelijke ordening noodzakelijk dit bedrijf tot herlocalisatie te stimuleren.

In haar overwegingen kwam de Bestendige Deputatie tot de bevinding dat het bedrijf in overeenstemming is met de ruimtelijke bestemming volgens het Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.

Nochtans blijkt uit de vaststaande rechtspraak van de Raad van State dat een dergelijk bedrijf niet kan

worden ingeplant in het woongebied. In casu gaat het zelfs om een dichtbevolkte wijk".

1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Overeenkomstig art. 5.1.0 van het KB 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen zijn woongebieden bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd ... Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De Bestendige Deputatie meent dat de inrichting NV BEERENS verenigbaar is met het woongebied en de onmiddellijke omgeving :

- NV BEERENS is een bestaand familiebedrijf waarvoor vroeger reeds vergunning is verleend;
- de activiteiten bestaan uit het verpakken en opslaan van groenten, fruit en aardappelen (al dan niet geschild) : de inrichting fungeert voornamelijk als kleinhandel;
- de inrichting is gevestigd in een losstaand en goed geïsoleerd gebouw waarvan de afmetingen ca 11 m op 32 m bedragen;
- bij plaatsbezoeken is geen of nauwelijks hinder vastgesteld; aldus stelt AMINAL in haar advies : 'tijdens een bezoek ter plaatse waren de machines met gesloten poort buiten nauwelijks hoorbaar. Ik meen dan ook dat door een zorgvuldige exploitatie geluidshinder tot een minimum beperkt is. De aan- en afvoer van aardappelen is eerder beperkt. Wanneer laden en lossen binnen gebeurt, valt m.i. nauwelijks hinder te vrezen. Geur- en stofhinder werden eveneens niet vastgesteld en zijn m.i. tot een minimum beperkt';
- Gezondheidsinspectie, AROL-Bestuur Stedenbouw, AMINAL-Bestuur Milieuvergunningen en de Provinciale Dienst Leefmilieu adviseerden gunstig;
- Tenslotte stelt de Bestendige Deputatie vast dat de inrichting van NV BEERENS, zelfs in de veronderstelling dat ze strijdig is met de bestemming van het gebied - quod non, in aanmerking komt voor toepassing van het decreet van 23/06/1993 inzake zonevreemde bedrijven en bijgevolg kan vergund worden";

1.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij volgende repliek geeft :

"De inplanting van het bedrijf is strijdig met de bepalingen die gelden voor het woongebied.

Bijgevolg is het bestuurlijk niet verantwoord een vergunning voor een termijn van 10 jaar te verlenen.

Het is, omwille van de goede ruimtelijke ordening noodzakelijk dit bedrijf tot herlocalisatie te stimuleren.

In haar overwegingen kwam de Bestendige Deputatie tot de bevinding dat het bedrijf in overeenstemming is met de ruimtelijke bestemming volgens het Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.

Nochtans blijkt uit de vaste rechtspraak van de Raad van State dat een dergelijk bedrijf niet kan worden ingeplant in het woongebied. In casu gaat het zelfs om een dichtbevolkte wijk.

De Bestendige Deputatie legt in haar memorie van antwoord een verband tussen de hinderlijkheid en de stedenbouwkundige bepalingen. Deze aspecten moeten in dit ARAB dossier afzonderlijk worden beoordeeld. De vaststellingen die een aanvaardbare hinderlijkheid veronderstellen mogen niet tot het besluit leiden dat de onderneming stedenbouwkundig verenigbaar is.

Inzake de stedenbouwkundige inplanting stelt zich duidelijk een interpretatieprobleem van artikel 5.1 van het KB van 28/12/72 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen.

Tegenpartij is van mening dat een bedrijf voor bewerken en distributie past in een woongebied. De stad en vaste rechtspraak van de Raad van State stellen dat de inplanting van dergelijk bedrijf niet kan in een dichtbevolkte woonwijk.

Waar tegenpartij verwijst naar het decreet van 23 juni 1993 inzake de inplanting van zonevreemde bedrijven, dient er op gewezen dat dit decreet niet terzake doende is aangezien het niet van toepassing is op onderhavig besluit. Het verscheen immers pas op 14 augustus in het Belgisch Staatsblad en kan aldus niet van die aard geweest zijn dat het invloed heeft gehad op het betwiste besluit";

1.1.4. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst betoogt dat er geen sprake is van een nieuwe inplanting in een woongebied, nu de inplanting al bestaat sedert 1929, dat zij volledig harmonisch is met het aanpalende woongebied, zodat de bestendige deputatie op 15 mei 1981 een (exploitatie-) vergunning voor 10 jaar heeft gegeven, dat er geen strijdigheid is met het gewestplan, daar activiteiten van opslag en handel mogelijk zijn in een woongebied, dat overigens sedert tientallen jaren geen enkel P.V. is opgemaakt voor welke klacht dan ook, dat gedurende het openbaar onderzoek er slechts twee klach-

ten zijn geuit, naast één klacht vanwege lichte hinder door een versterkte telefoonbel, dat de diverse adviezen gunstig waren, dat zij zich steeds aan de opgelegde voorwaarden heeft gehouden, dat de wetgeving op de hinderlijke inrichtingen er niet toe strekt de exploitatie van bedrijven in woongebieden te verbieden zodra ze enigszins hinderlijk zouden zijn, doch slechts wanneer het storende karakter de grenzen van de normale hinder van de nabuurschap overtreft, dat in casu er geen buitensporige hinder is; dat zij in haar memorie in essentie er nog aan toevoegt dat verzoekende partij niet concretiseert waarom de inplanting van het bedrijf strijdig zou zijn met het gewestplan : het bedrijf is zowel bestaanbaar als verenigbaar met de woonzone waarin het ligt, dat sedert 1928 de bewoning nooit gehinderd noch verhinderd werd door het bedrijf en dat de minimale hinder aanvaardbaar is; dat zij tenslotte doet gelden dat de verzoekende partij naar "vaste rechtspraak" verwijst doch dat zij niet naar specifieke arresten kan verwijzen; dat zij in haar laatste memorie beklemtoont dat het middel geen ondersteunende argumenten bevat, terwijl "middel en ondersteunende argumenten (...) één (zijn)" en, zoniet, een verzoekende partij zich bijvoorbeeld ertoe zou kunnen beperken de schending van de motiveringsplicht aan te voeren, zonder argumentatie of met een irrelevante argumentatie;

1.1.5. Overwegende dat met de tussenkomende partij wordt vastgesteld dat het betoog van de verzoekende partij zich er toe beperkt te stellen dat "uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat een dergelijk bedrijf niet kan worden ingeplant in het woongebied" en dat het in casu zelfs gaat om een dichtbevolkte wijk; dat de verzoekende partij, die niet betwist dat de exploitatie van de opslagplaats voor 70.000 kg aardappelen geen noemenswaardige hinder veroorzaakt, nergens in concreto uiteenzet waarom die opslagplaats alsdan niet kan worden ingeplant in het betrokken

woongebied; dat een loutere verwijzing naar de vaste rechtspraak van de Raad van State zonder enige precisering of toelichting niet volstaat; dat dit des te meer klemmt daar het antwoord op de vraag naar de stedenbouwkundige verenigbaarheid van een inrichting met de bestemming woongebied afhankelijk is van diverse concrete individuele gegevens; dat alzo een rol kunnen spelen, de aard en de omvang van het bedrijf, het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, het al dan niet bijzonder karakter van het woongebied, de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving; dat voor een loutere opslagplaats van 70.000 kg aardappelen die geen noemenswaardige hinder veroorzaakt, het door de verzoekende partij enig aangebracht element dat het "zelfs om een dichtbevolkte wijk" gaat, niet volstaat als argumentatie waarom de betrokken inrichting niet voldoet aan de in artikel 5,1.0, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen gestelde voorwaarden; dat het middel niet gegrond is;

1.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel aanvoert :

"de omschrijving van de inrichting in het besluit van de bestendige deputatie is niet in overeenstemming met de beschrijving van de onderneming in de aanvraag en het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 07.09.1992";

dat zij dat middel als volgt adstrueert :

"De bestendige deputatie heeft hier duidelijk haar machten overschreden door een uitbating te vergunnen die belangrijker is dan deze die voorwerp heeft uitgemaakt van de aanvraag en de beroepsprocedure (R.v.St., nr. 22 705, 03.12.1982, PLAINEVEAU en ANNAERT).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State kan een administratief rechtscollege, wanneer het uitspraak doet in beroep geen ruimere vergunning verlenen als deze dewelke in de oorspronkelijke vergunningsaanvraag is gevraagd, meer zelfs, er wordt

een vergunning verleend in beroep dewelke ruimer is dan de aanvraag, dewelke het voorwerp uitmaakt van het beroepsschrift";

1.2.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop volgend antwoord geeft :

"In het arrest PLAENIVAUX en ANNAERT oordeelt uw College dat de vergunningverlenende overheid haar bevoegdheid overschrijdt, wanneer zij een exploitatie toestaat die van grotere omvang is dan deze waarop de vergunningsaanvraag betrekking had, waarover een openbaar onderzoek gehouden werd en waarop de door het algemeen reglement voorgeschreven adviezen betrekking hadden.

De bestendige deputatie meent dat zij in onderhavig geval geen exploitatie toestaat die van grotere omvang is dan deze waarop de vergunningsaanvraag betrekking had. Het betreft immers een nadere en een correctere omschrijving van de inrichting.

Deze aanpassing aan de werkelijkheid had geen enkele invloed op het openbaar onderzoek. Het betreft immers de verdere exploitatie van een bestaande inrichting waarvan de omvang en de weerslag op de omgeving door de omwonenden voldoende gekend is.

Het is precies in uitvoering van de uitgebrachte adviezen dat de bestendige deputatie het nuttig oordeelde het voorwerp van de aanvraag in overeenstemming te brengen met de werkelijke toestand.

Tenslotte wenst de bestendige deputatie op te merken dat het schepencollege eveneens niet zonder meer overneemt hetgeen gevraagd is : haar vergunningsbesluit maakt geen melding van het aangevraagde vermogen. Bijgevolg ontbreekt het schepencollege het vereiste belang om voorgaand middel in te roepen";

1.2.3. Overwegende dat de repliek van de verzoevende partij luidt als volgt :

"De bestendige deputatie heeft hier duidelijk en bewust haar machten overschreden door een uitbating te vergunnen die belangrijker is dan deze die voorwerp heeft uitgemaakt van de aanvraag en de beroepsprocedure (R.v.St., nr. 22 705, 03.12.1982, PLAINEVEAU en ANNAERT).

Uit de memorie van antwoord blijkt duidelijk dat de tegenpartij duidelijk toegeeft dat de omschrijving van de onderneming in de vergunning werd aangepast aan de werkelijke toestand. Tegenpartij wenst deze correcties af te doen als details. Niets is echter minder waar. Het toevoegen van een koelgroep en een luchtcompressor is geen detail. Het is meer verlenen

dan wordt gevraagd, wat totaal strijdig is met de betreffende milieuwetgeving.

Bovendien is het totaal motorvermogen, opgenomen in het betwiste besluit meer dan het zevenvoud van deze aangehaald in de aanvraag.

Waar tegenpartij stelt dat bij het Collegebesluit geen motorvermogen werd genoemd, kan er worden op gewezen dat bij ieder vergunningsbesluit een plan hoort, dat er een onverbrekkelijk geheel mee vormt, waar de vergunde toestellen worden op aangeduid met hun motorvermogen";

1.2.4. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst doet gelden wat volgt :

"De aanvraag in se betrof de exploitatie van een opslagruimte voor aardappelen en de sorteermachine. Er werd door de Stad Aalst hiervoor een vergunning afgeleverd zonder enig verbod voor het gebruik van een luchtcompressor of heftruck.

Trouwens, voor het gebruik van deze twee machines is geen vergunning noodzakelijk. Het feit dat er, louter volledigheidshalve, door de bestendige deputatie melding werd gemaakt van deze machines, houdt geen uitbreiding van de vergunning in se in.

Er kan dan ook van geen machtsafwending worden gesproken. De aangehaalde arresten door de verzoekers in nietigverklaring, zijn in casu niet toepasselijk, nu het over andere situaties gaat. Het arrest d.d. 03.12.1983 en 22.04.1969 gaan vooreerst over een bestreden K.B., waarbij een groter aantal uren van exploitatie toekende dan was gevraagd, en waarbij men over het hoofd zag dat om weloverwogen redenen in eerste aanleg die duurtijd van exploitatie werd beperkt.

Tenslotte dient de N.V. BEERENS op te merken dat machtsafwending erin bestaat dat een overheid een wettelijke bevoegdheid uitoefent met een ander doel dan dat waartoe die bevoegdheid haar werd verleend (Cass., 13 en 19.10.1965, Pas., 1966, I, 204 en 235)";

dat zij in haar memorie daar in essentie nog aan toevoegt dat zij niet goed begrijpt hoe de verzoekende partij kan staande houden dat een meer gedetailleerde omschrijving in de bestreden beslissing een uitbreiding "ultra petita" met zich mee zou brengen en dat in geen geval er sprake kan zijn van de aangevoerde machtsafwending;

1.2.5.1. Overwegende dat geen der door de verzoekende partij aangevoerde argumenten in verband kunnen worden gebracht met machtsafwending;

1.2.5.2. Overwegende dat blijkens de oorspronkelijke vergunningsaanvraag een vergunning wordt gevraagd "voor het exploiteren van een opslagplaats voor 70.000 kg aardappelen met het gebruik van machines met motoren met een gezamenlijke kracht van 8 P.K."; dat op het bij deze aanvraag gevoegde plan qua machines enkel de aardappelsoortermachine staat aangeduid; dat een andere aanduiding van het voorwerp van de aanvraag voor het eerst voorkomt in het gedurende de beroepsprocedure gegeven advies van het bestuur milieuvergunningen van 8 april 1993; dat daarin als voorwerp van de aanvraag staat vermeld :

"Het verder exploiteren van een inrichting voor het opslaan en behandelen van aardappelen, omvattend :

- transportbanden, sorteer- en inpakmachines, uitgerust met e.m. met gezamenlijk vermogen van ca 20 kW;
- een luchtcompressor van 3 kW;
- de opslag van ca. 70 ton aardappelen;
- een heftruck op benzine";

dat bij wijze van voorafgaande opmerking in hetzelfde advies staat vermeld :

"het totaal geïnstalleerd vermogen aan electro-motoren is in feite meer dan opgegeven in de aanvraag en het besluit van het C.B.S.; ook de luchtcompressor en de heftruck werden niet vermeld; deze laatste inrichtingen zijn thans noch meldings- noch vergunningsplichtig";

dat in het bestreden besluit de door het bestuur milieuvergunningen gegeven omschrijving van het voorwerp van de inrichting wordt overgenomen en zij aldus wordt vergund;

1.2.5.3. Overwegende dat ten tijde van de bestreden beslissing noch de luchtcompressor van 3 kW, noch de

heftruck, noch de electromotoren met een gezamenlijk vermogen van 20 kW bij de betrokken inrichting aan een vergunningsplicht waren onderworpen; dat het feit dat de vergunningverlenende overheid bij een nadere omschrijving van de vergunde inrichting elementen opneemt die niet eens vergunningsplichtig zijn, niet meebrengt dat "ultra petita" uitspraak is gedaan of dat eenzijdig het voorwerp van de aanvraag werd uitgebreid; dat overigens de verzoekende partij ten onrechte stelt dat het totaal motorvermogen opgenomen in het betwiste besluit "meer dan het zevenvoud" van deze aangehaald in de aanvraag bedraagt, daar het gaat om een verschil van 14 kW en niet van 41 kW; dat het middel niet gegrond is;

1.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als vierde middel de schending aanvoert van "de zorgvuldigheidsplicht"; dat zij dat middel als volgt toelicht :

"Elke beslissing van een administratieve overheid moet de gronden aantonen 'waarom' men tot deze beslissing is kunnen komen. In casu blijkt uit niets en blijkt nooit hoe en op welke gronden de bestendige deputatie is kunnen komen tot het besluit dat werd getroffen (zie supra, wat hier wordt geacht herhaald te zijn). Meer zelfs er kan zelfs uit het besluit niet worden afgeleid wie van de omwonenden beroep heeft ingesteld en waarom. Nochtans is het zo dat elk besluit van een administratief rechtscollege moet aantonen hoe en om welke redenen men is kunnen komen tot het besluit dat werd getroffen.

In casu gebruikt de bestendige deputatie de diverse belanghebbenden die beroep instelden tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 7 september 1992 door elkaar.

Hierdoor is uit het verguningsbesluit onmogelijk af te leiden hoeveel personen beroep aantekenden en welke motieven door de diverse belanghebbenden werden aangehaald";

1.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt als volgt :

"Tegen het besluit van het schepencollege werd beroep ingesteld door enerzijds omwonenden d.m.v. een collectief beroepschrift (ondertekend door C. VINCK-

DE WOLF, G. THYBAERT en L. HAECK) en anderzijds door NV BEERENS.

In de tweede overweging van het bestreden besluit is vermeld dat beroep is ingesteld door C. VINCK-DE WOLF, Pieter Daensstraat 6 te Aalst, e.a. In de vierde overweging worden de argumenten van de onwonenden onder de noemer VINCK-THYBAERT-HAECK uitvoerig weergegeven. Bijgevolg kan uit het besluit duidelijk worden afgeleid door wie en om welke redenen beroep is ingediend.

Meer in het algemeen wenst de bestendige deputatie te stellen dat ze bij de uitoefening van haar taak zorgvuldig is opgetreden en geen belangen onnodig werden geschaad. Het blijkt dat de bestendige deputatie, rekening houdend met alle wettelijke bepalingen en steunend op de feitelijke gegevens en ingewonnen adviezen in redelijkheid een gemotiveerd besluit nam om de milieuvergunning voor de betreffende inrichting te verlenen";

1.3.3. Overwegende dat de verzoekende partij repliceert als volgt :

"Tegenpartij stelt dat het dossier zorgvuldig werd onderzocht vooraleer men tot het betwiste besluit is gekomen.

Niets is minder waar. Uit supra blijkt dat het vergunde motorvermogen 7 maal hoger ligt dan het gevraagde vermogen. Welk bestuur dat een dossier zorgvuldig aan een onderzoek heeft onderworpen kan dergelijke vergissingen maken ?

Waar tegenpartij stelt dat uit het betwiste besluit voldoende kan worden afgeleid welke grieven werden aangehaald door wie, blijkt uit de lezing van het besluit dat dit niet strookt met de werkelijkheid.

Op geen enkele wijze blijkt uit het besluit op welke gronden men tot het betwiste besluit is kunnen komen en of er een grondig onderzoek is aan voorafgegaan";

1.3.4. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst het volgende doet gelden :

"De verzoekers in nietigverklaring stellen dat de bestendige deputatie op geen enkel ogenblik zou aantonen waarom zij tot de beslissing is gekomen dat er zelfs niet zou kunnen afgeleid worden uit het besluit wie van de omwonenden beroep heeft ingesteld en waarom. Ook deze stelling is ongefundeerd.

Aangaande de motivering en de argumenten waarop de bestendige deputatie zich heeft geaxeerd, verwijst de

NV BEERENS naar het door haar gestelde sub 2, dat zij hier als integraal herhaald beschouwt.

Daarenboven geeft de bestendige deputatie in haar beslissing aan dat door partijen VINCK-DE WOLF, THYBAERT en HAECK beroep is ingesteld wijl de bestendige deputatie duidelijk de beweegredenen van deze beroepdoende partijen herhaalt.

Deze argumenten werden dan ook weerlegd in het motiverend gedeelte van de beslissing van de bestendige deputatie, zodat duidelijk is dat op geen enkel moment de zorgvuldigheidsplicht zou zijn geschonden.

Nogmaals weze gesteld dat de bestendige deputatie uitdrukkelijk verwijst naar het beroep dd. 30.09.92 dat ondertekend werd door de echtgenoten VINCK, de heer THYBAERT en mevrouw HAECK, zodat afdoende valt af te leiden wie niet akkoord kon gaan met een verlenging van de vergunning van tien jaar, en op welke argumenten deze werden gefundeerd.

Ook dit laatste middel faalt;

dat zij in haar memorie zich aansluit bij de argumentatie van de verwerende partij;

1.3.5.1. Overwegende dat, alhoewel de verzoekende partij in het opschrift van dit middel enkel verwijst naar de schending van de zorgvuldigheidsplicht, het middel blijkens de uiteenzetting ervan ook betrekking heeft op de schending van de motiveringsplicht;

1.3.5.2. Overwegende, wat de grief betreft dat "(...) uit niets blijkt en (...) nooit (blijkt) hoe en op welke gronden de bestendige deputatie is kunnen komen tot het besluit dat werd getroffen (zie supra, wat hier wordt geacht herhaald te zijn)", kan worden volstaan met hetgeen de Raad van State in het arrest nr. 78.961 van 25 februari 1999 onder sub 2.4.3. en 2.4.4. inzake het tweede middel, waarnaar de verzoekende partij overigens verwijst, heeft overwogen; dat die grief niet gegrond is;

1.3.5.3. Overwegende, wat de grief betreft dat uit het bestreden besluit niet zou blijken wie beroep heeft ingesteld en op welke gronden, dat in het bestreden

besluit de ingestelde beroepen en hun inhoud als volgt worden verwoord :

"Overwegende dat tegen deze beslissing beroep wordt ingesteld door C. VINCK-DE WOLF, Pier Daensstraat 6 te Aalst e.a. met het schrijven van 30 september 1992, aangetekend verzonden op 1 oktober 1992 en door de N.V. BEERENS met het schrijven van 1 oktober 1992, aangetekend verzonden op 5 oktober 1992;

(...)

Overwegende dat door de appellanten volgende argumenten worden aangewend om het beroep op te steunen :

a) VINCK-THYBAERT-HAECK :

1. wij kunnen onmogelijk akkoord gaan met een verdere verlenging omdat de exploitatie er over 20 jaar nog zal gebeuren;
2. op de dag van de controle was alles netjes opgeruimd;

b) N.V. BEERENS :

1. bij besluit van de Bestendige Deputatie (15 mei 1981) werd ons een vergunning verleend voor 10 jaar :
2. het is onverklaarbaar dat na een proefperiode van 2 jaar, zonder problemen opnieuw een al te korte en economisch, onaanvaardbare vergunning voor twee jaar verleend wordt;
3. door het stadsbestuur werd geen enkele opmerking geformuleerd m.b.t. de opgelegde voorwaarden;
4. het overbengen van de activiteiten naar het nieuw KMO-gebied (Lion d'Orweg) is financieel onhaalbaar";

dat in het bestreden besluit duidelijk een onderscheid wordt gemaakt tussen de bezwaren aangevoerd door enerzijds de omwonenden "VINCK-THYBAERT-HAECK" en anderzijds de vergunningsaanvrager, de n.v. BEERENS; dat uit het administratief dossier blijkt dat de omwonenden samen één beroepschrift hebben ingediend, zodat de onder "VINCK-THYBAERT-HAECK" weergegeven argumenten uiteraard gelden voor elk van die omwonenden; dat de grief feitelijke grondslag mist;

1.3.5.4. Overwegende dat in haar memorie van wederantwoord de verzoekende partij nog opwerpt dat de zorgvuldigheidsplicht ook zou zijn geschonden doordat de verwerende partij machines zou hebben vergund met

zevenmaal méér vermogen dan was gevraagd; dat evenwel het middel zoals opgeworpen in het verzoekschrift tot annulatie enkel betrekking heeft op de onvolledige weergave van de administratieve beroepen in de bestreden beslissing; dat dit onderdeel een nieuw middel vormt, dat niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de memorie van wederantwoord kan worden aangevoerd;

1.3.5.5. Overwegende dat het vierde middel deels niet gegrond, deels niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeventien februari tweeduizend, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.